

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 257.947 van 20 november 2023
in de zaak A. 230.921/VII-41.890**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dominique Andrien en Justine Braun
 kantoor houdend te 4000 Luik
 Mont Saint Martin 22
 bij wie woonplaats wordt gekozen.

tegen : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de
 Staatssecretaris voor Asiel en Migratie

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 2 juni 2020, strekt tot de cassatie van arrest nr. 235.738 van 30 april 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 13.924 van 17 september 2020.

De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’ (hierna: cassatieprocedurebesluit).

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ten einde te worden gehoord ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2023.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Josephine Paquot, die *loco* advocaten Dominique Andrien en Justine Braun verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient op 2 juli 2012 een verzoek om internationale bescherming in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) kent hem op 8 juli 2013 de subsidiaire beschermingsstatus toe.

Naar aanleiding van verzoekers veroordeling met een vonnis van 16 januari 2018 van de correctionele rechtbank van Luik tot een gevangenisstraf van één jaar wegens diefstal met geweld of bedreiging, gepleegd door twee of meerdere personen, bij nacht, neemt de commissaris-generaal op 4 september 2018 een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus.

Met een arrest van 30 januari 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers beroep tegen deze beslissing.

3.2. Op 4 november 2019 neemt de verwerende partij een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Op dezelfde datum neemt de verwerende partij tevens een beslissing houdende inreisverbod voor acht jaar. Verzoeker stelt op 14 november 2019 een beroep tot nietigverklaring in tegen de beide voormelde beslissingen.

3.3. Verzoeker dient op 29 november 2019 een volgend verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 december 2019 verklaart de commissaris-generaal het volgend verzoek niet-ontvankelijk.

Verzoeker tekent op 13 december 2019 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die het beroep met arrest nr. 230.663 van 20 december 2019 verwerpt.

Verzoeker stelt op 14 januari 2020 een cassatieberoep in tegen voormeld arrest, dat bij arrest nr. 254.195 van 30 juni 2022 door de Raad van State wordt verworpen.

3.4. Het debat over het op 14 november 2019 ingediende beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten en tegen het inreisverbod werd gesloten op de terechtzitting van 18 februari 2020. Daarna vraagt verzoeker bij brief van 27 maart 2020 om een heropening van het debat.

Met een brief van 3 april 2020 antwoordt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat het debat niet wordt heropend omdat arrest nr. 230.663 van 20 december 2019 niet vatbaar is voor verzet, derdenverzet of herziening.

Verzoeker wijst er met een brief van 9 april 2020 op dat de heropening van het debat evenwel betrekking heeft op het beroep tegen de twee beslissingen van de verwerende partij van 4 november 2019, gekend onder zaaknummer 239.339.

Met arrest nr. 235.738 van 30 april 2020 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het op 14 november 2019 ingestelde beroep tot nietigverklaring tegen de beslissingen van 4 november 2019 van de verwerende partij.

Dit is het bestreden arrest.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging – pleitnota

4. Met een brief van 10 oktober 2023 dient verzoeker een pleitnota in.

Het cassatieprocedurebesluit voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen wel toegestaan hun antwoorden op de door de Raad van State gestelde vragen die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid of de gegrondheid van het beroep, aan de Raad van State ter kennis te brengen. Vermits de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke vragen maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoeker werpt in een enig middel, dat hij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van artikel 47 van het Handvest van de

grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32), van artikel 149 van de Grondwet, van de artikelen 2, 7772 en 773 van het Gerechtelijk Wetboek, van de artikelen 39/2 en 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en de rechten van verdediging.

In een *eerste middelonderdeel*, afgeleid uit de schending van de artikelen 2, 772 en 773 van het Gerechtelijk Wetboek en van de jurisdictionele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 149 van de Grondwet en in artikel 39/65 van de vreemdelingenwet, betoogt verzoeker in wezen dat in het bestreden arrest geen melding wordt gemaakt van het verzoek om de heropening van het debat en niet wordt uitgelegd waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van mening is dat dit verzoek niet moest worden ingewilligd. Door geen rekening te houden met zijn verzoek tot heropening van het debat, schendt het bestreden arrest volgens verzoeker de in het middel vervatte artikelen.

In een *tweede middelonderdeel*, afgeleid uit de schending van artikel 47 van het Handvest, van artikel 46 van richtlijn 2013/32 en van de rechten van verdediging, betoogt verzoeker in essentie dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet alle door hem aangevoerde elementen heeft onderzocht op grond waarvan kon worden geconcludeerd dat het hem meegedeelde bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod onwettig waren. Het beroep liet volgens verzoeker geen volledig onderzoek toe van de elementen die voor de uitspraak van het arrest werden geproduceerd. Door geen uitspraak te doen over een verzoek om heropening van het debat en geen gevolg te geven aan dit verzoek, heeft de Raad voor vreemdelingenbetwistingen volgens verzoeker de in het middelonderdeel aangehaalde bepalingen geschonden.

Beoordeling

6. Uit de door verzoeker voorgelegde stukken blijkt dat hij met een brief van 27 maart 2020 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verzocht om een heropening van het debat in het kader van zijn beroep tegen de aanvankelijk bestreden beslissingen om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod die het voorwerp uitmaken van het bestreden arrest (zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gekend onder het nummer 239.339).

Met een brief van 3 april 2020 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan verzoeker meegedeeld dat het debat niet kan worden heropend omdat “[h]et beroep waarover [verzoeker] bericht, (...) het voorwerp uit(maakte) van een gerechtelijk debat dat beëindigd werd bij het arrest nr. 230.663 van 20 december 2019”. In de voormelde brief verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar de zaak gekend onder het nummer 240.685, dat betrekking heeft op een op 29 november 2019 door verzoeker ingediend volgend verzoek om internationale bescherming en waartegen verzoeker eveneens een cassatieberoep heeft ingesteld.

Met een brief van 9 april 2020 heeft verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er attent op gemaakt dat het verzoek om heropening van het debat “betrekking [heeft] op het beroep tegen twee beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken van 4 november 2019 (RvV 239.339)”.

7. De vraag rijst of verzoeker nog belang heeft bij zijn middel, gelet op de inhoud van het door hem op 27 maart 2020 geformuleerde verzoek tot heropening van het debat en op het inmiddels tussengekomen arrest nr. 254.195 van de Raad van State inzake zijn cassatieberoep tegen het hogervermelde arrest nr. 230.663 van 20 december 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met zijn brief van 27 maart 2020 maakte verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er in de zaak 239.339 (met betrekking tot het beroep tegen de beslissingen van 4 november 2019 houdende bevel om het grondgebied te

verlaten en houdende inreisverbod, dat tot het thans bestreden arrest heeft geleid) attent op dat zijn cassatieberoep tegen arrest nr. 230.663 (over de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming) van 20 december 2019 door de Raad van State bij beschikking nr. 13.673 van 18 februari 2020 toelaatbaar werd verklaard. Met het oog op het garanderen van het recht op een effectief rechtsmiddel, was het volgens verzoeker aangewezen dat het debat werd heropend in de zaak 239.339 zodat hij op het grondgebied van het Rijk aanwezig kon zijn zolang het voormelde cassatieberoep in de zaak 230.663 niet werd afgewezen.

Uit dit verzoek tot heropening van het debat blijkt aldus duidelijk dat de enige reden tot heropening van het debat erin bestond te garanderen dat verzoeker op het grondgebied zou kunnen verblijven zolang geen uitspraak werd gedaan over zijn cassatieberoep tegen arrest nr. 230.663 van 20 december 2019, waarbij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen de in de zaak 240.685 bestreden beslissing van niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming heeft verworpen (zaak A.229.975/XIV-38.241). Aangezien inmiddels op 30 juni 2022 arrest nr. 254.195 van de Raad van State is tussengekomen in de hogervermelde zaak A.229.975/XIV-38.241 en niet blijkt dat verzoeker in de tussentijd niet op het grondgebied is kunnen blijven, heeft verzoeker geen belang meer bij het middel, zelfs al ware het gegrond, nu uit niets blijkt dat het doel van het verzoek tot heropening van het debat niet zou zijn bereikt.

Verzoeker heeft door het inmiddels tussengekomen arrest van de Raad van State dan ook geen belang bij een eventuele verbreking van het bestreden arrest op grond van de aangevoerde schending van de jurisdictionele motiveringsplicht of van de andere door hem aangehaalde bepalingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou na een dergelijke verbreking immers niet anders kunnen dan vaststellen dat verzoeker, zoals gevraagd in zijn verzoek tot heropening van het debat, op het grondgebied is kunnen blijven totdat door de Raad van State uitspraak werd gedaan over zijn cassatieberoep tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot zijn beroep tegen de

beslissing van niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming.

8. Het enige middel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op twintig november tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams